

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č.

8

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

XX

XX

XX

SOBOTA - 18.10.1986

- 8.30 - seminář v malém sále Krakonoše
- 10.00 - loučení s DS Ořechov u Brna
- 10.30 - schůze OŠ v kužárně Krakonoše
- 13.00 - divadelní představení -
a J.K.Tyl: Strakonický
15.00 dudák
- 19.30 - setkání hostů, poroty
a OŠ v malém sále Krakonoše
- 20.30 - slavnostní zakončení
XVII.NP VZDS ve velkém
sále Krakonoše
- 21.30 - velký sejkorový večer
na rozloučenou

B1.č.180/86

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

+++++

PŘIJELI ZDALEKA

+++++

Byl jsem v průběhu přehlídky několikrát v obřadní síni MěstNV na vítání příjezdějících souborů, ale žádné - ať mi ostatní prominou - se soudruhům Jiřímu Pičmanovi, ing. Josefu Soukupovi a ing. Petru Pohankovi nepovedlo líp než to včerejší. Nebylo však pro ně jistě snadné vítat domácí soubor. Vždyť jak začít? Jakými slovy ocenit nezměrné úsilí členů souboru při rozdávání radosti, optimismu a chutě do života? Jak vyjádřit úctu k jejich práci?

Zazněla od srdce míněná slova. Právem, vždyť vysoctí ochotníci si je zaslouží dvojnásob. Nejen za své výkony na prknech divadla, ale především za trpělivou a obětavou práci v průběhu celé přehlídky.

Slovy chvály a uznání nešetřil ani sám Josef Kajetán Tyl, který v předvečer uvedení své hry "Strakonický dudák" zaujal obvyklé Krakonošovo místo. Co je však

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
BYL JSEM SÁM
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Po několika rušných dnech cele strávených na představeních a seminářích, při vítání souborů a loučení se s nimi, při rozhovorech a setkáních s novými lidmi a v naší malé redakci jsem to nevydržel. Vytáhnul jsem z tašky tepláky, tričko a tenisky a na pár minut jsem vyklouz z "Moravy".

S pocitem nádherného uvolnění jsem běžel překrásným, prosluněným okolím Vysokého a hlavou se mi honila manželčina slova, jež mi řekla krátce před odjezdem. "Já se ti divím. Proč to s sebou taháš? Ty si myslíš, že tam budeš mít čas běhat?"

Nemám ho, ale pro jednu jsem si ho udělal, odpovídám jí v duchu se zadostiučiněním. Když jsem se však za chvíli vrátil, náhle jsem si s provinilým pocitem uvědomil, že jsem cestou nepotkal ani živáčka. Mám divadlo rád, ale v ten okamžik jsem zapochyboval. Nemají ho ostatní radši než já?

Pozdě bycha honit. Až sem přijedu příště, určitě si běhání nechám na doma. Snad to ten týden nějak vydržím.

-luk-

Bl.4.181/86

/pokračování ze str.1/

důležitější - mluvil z duše všem, kdož mají vysoký soubor rádi a kdož jsou mu vděční za spoustu hezkých a nezapomenutelných chvil ve svém životě. Spolu s ním i my přejeme všem členům divadelního souboru "Krakonoš" do příštích let. "zlomte vaz!"

-luk-

+++++

+++++ ZASLOUŽENÁ SLOVA CHVÁL +++++

Včerejší dopolední seminář ke hře Jiřího Hubače "Stará dobrá kapela", se kterou do Vysokého přijeli ochotníci z Újezda u Brna, se nesl ve znamení vzácné názorové shody poroty a všech zúčastněných. Není divu. Újezdský soubor se představil jako vy zralý a po všech stránkách dobře klapající kolektiv, jenž ve svém středu skrývá opravdové herecké individuality. K úspěchu inscenace nepochybně přispělo právě šťastné obsazení hlavních postav herci, kteří jim dokázali vdechnout nefalšovanou životnost a svou lidskou neopakovatelnost.

Přestože porota v průběhu semináře poukázala na některá méně propracovaná místa, její připomínky měly spíše aditivní charakter. Byly neseny snahou ukázat souboru na místa, která by stála za to vybrousit a zvýraznit s cílem dosáhnout ještě většího vnitřního napětí.

O tom, že Újezdští přišli se hrou, kterou "uhodili na naladěnou strunu", svědčily vzrušené diskuse diváků po představení a pochvalná vystoupení účastníků rozborového semináře. Ano, naléhavé téma Hubačovy hry diváka vzrušuje, hluboce se jej dotýká a má mu co říci v mnoha významových

/pokračování ze str.2/

DILIA PRODÁVÁ

Ve čtvrtek zavítaly mezi ochotníky do Vysokého pracovnice DILIA. Nepřijely samy, přivezly s sebou řadu divadelních textů, které DILIA vydala aby si je zájemci mohli ve Vysokém koupit. V prodejním stánku jsou především novinky vydané od října 1985 do dnešního dne. Stánek DILIA je umístěn v kužárně Krakonošů.

-mg-

DOBRY NÁPAD

Přišla za mnou ředitelka Vlastivědného muzea ve Vysokém Iveta Hásková s nápadem, který mě velice zaujal a osobně bych se přimlouval za jeho realizaci. O co se jedná?

Jak jste byli informováni, ve Vlastivědném muzeu byla otevřena výstava "Herce malují". Profesionální herci. Ovšem mezi amatérskými divadelníky je také mnoho těch, kterým je štětec a barva druhým koníčkem. A proto zbystřete pozornost! Všichni, kdož se výtvarnému umění věnujete a měli byste zájem na příští národní přehlídce některé své práce vystavit, podejte o sobě zprávu na adresu: Iveta Hásková, Vlastivědné muzeum, 512 11 Vysoké nad Jizerou.

-mg-

rovinách.

Vedoucí újezdského Tylova divadla Jiří Doležal se nám ještě před představením přiznal /viz Větrník č.6/, že již po prvním přečtení scénáře hry byl přímo posedlý touhou najít vhodné typy herců a nastudovat ji. Jistě neměl hledání ulehčeno o to, že viděl úspěšnou televizní inscenaci "Nezralé maliny", na jejíž motivy byla "Stará dobrá kapela" napsána. Proč? Nehledal totiž typy herců, kteří by se chtěli profesionálním hercům jen přiblížit, ale naopak, hledal herce, kteří by dokázali k rolím najít svůj vlastní přístup, kteří by je dokázali tvořivě prožít, kteří by dokázali ztělesnit postavy opravdu živé, plnokrevné a věrohodné. Nebylo to hledání snadné, ale nakonec úspěšné, o čemž svědčila i jiskra zájmu a porozumění pulsující v průběhu představení mezi jevištěm a hledištěm. Co více by si mohl režisér přát? Snad jen stejně šťastnou ruku i v budoucnu.

-luk

XX

KURS PRAKTICKÉ REŽIE PODRUHÉ

Vždy je užitečné vyslyšet názory obou stran. Dělá se to na dopoledních seminářích při diskusích poroty se soubory, u dělali jsme to i my ve Zpravodaji, když jsme otiskli rozhovor s jedním z lektorů kursu praktické režie Milanem Schejballem. V dnešním čísle dáváme slovo jednomu z účastníků kursu, Václavu Kunešovi z DS z Horšovského Týna.

Myslíte si, že vzdělávací akce jsou pro ochotníky užitečné?

B1.č.182/86

BLAHOPŘÁNÍ

Gratulujeme Zdeně Křivanové, zástupkyni hlavního garanta přehlídky, k 10. výročí. Ano, právě letošní přehlídka je desátou v pořadí, které se ve své funkci zúčastňuje. Přejeme jí do další desítky pevné zdraví a nervy a pochopení zaměstnavatele pro potřeby vysoké přehlídky.

-mg-

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych vyjádřit jednak poděkování, jednak spokojenost. Hned vám prozradím proč, s čím a jak. Vysočtí totiž plnili na požádání všechna má přání. Předseda MěstNV Jiří Pičman promptně zařídil úklid mlhy z okolních kopců, takže v jediný den, kdy jsem vyrazila na procházku, bylo jasno a hory jako na dlani.

Obvzlášť velkou radost mi udělal Honza Hejral, který již první den přehlídky dirigoval Větrovanku v bačkorách. Podobně obutého dirigenta jsem viděla prvně v životě, takže není divu, že jsem vyslovila přání, aby tak Honza do konce přehlídky setrval. Všimli jste si? On to skutečně dodržel a v bačkorách ho bylo vidět všude ve městě i v požární zbrojnici.

Bl.č.183/86

/pokračování ze str.3/

"Samozřejmě. Myslím si, že je dobře, když se jim umožní, aby si rozšířili své vědomosti a znalosti, kterých nikdy není dost. Divadlo se vyvíjí. Prostředky platné před dvaceti léty nemohou stačit dnes. Divadlo musí jít s dobou a předkládat divákovi kvalitní práci. To se zcela zákonitě neobejde bez rozšiřování teoretických a praktických znalostí."

Má podle vašeho názoru smysl "pouze" tří-denní kurs?

"Zdá se mi to málo, ale je to zřejmě otázka možností této přehlídky. I to málo je však dobré. Já osobně jsem si z letošního kursu mnohé odpnesl. Byl jsem ve skupině Káti Fixové a myslím si, že vyšla vstříc jak úplným začátečníkům, tak i pokročilým a zkušenějším režisérům."

Měly by se vzdělávací akce objevit i v dalších ročnících vysoké přehlídky?

"Snad právě proto, že zde dřív podobná školení a kursy nebyly, mělo by se v nich pokračovat. Chce to samozřejmě vyzkoušet nejoptimálnější model."

-mg-

SMUTEK NA OBLOZE

Smutek z brzkého loučení neseďí jen v očích divadelníků a jejich ctitelů. Svou tvář stínem pomalu zahalil i měsíc, který až dosud blahosklonně shlížel na čilý ruch v malebném krkonošském městečku. Ke své škodě, neboť nemohl být svědkem veselí, které v Krakonoši zavládlo při večerním vystoupení TS z Ořechova u Brna. Jinak by musel pochopit že mezi národem ochotnickým nemá smutek nikdy dlouhého trvání.

-luk-

Poděkování a uznání za trpělivost patří v neposlední řadě i obsluze v malém sále Krakonoše, která s námi měla postupem času stále více práce při vyučování vypitého a snědeného.

-mg-

ČAS JE NEÚPROSNÝ

Čas plyne jako voda v řece, nastala chvíle loučení. Loučí se dobří přátelé a známí, kteří společně vášni - divadlu - zasvětili celý svůj život. Pozadu nechceme zůstat ani my, a proto se s vámi co nejsrdečněji loučí Michaela Grimmová, Miloš Kerpl, Michaela Prokopová a PhDr. Luboš Klikar. Bylo nám s vámi dobře a nám všem teď nastává dlouhý čas očekávání ...

-luk-

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
VĚTRNÍK, zpravodaj XVII.národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů.
Odpovědný redaktor Michaela Grimmová. Povoleno OK ONV
Semily pod č.10/86.Cena 1,-Kčs.

O D P O S L E C H N U T O

U

P O R O T Y

V pátek 17.10. jsme zhlédli představení Tylova divadla OB Ořechov u Brna s inscenací "Ať žije Charleyova teta!" autorů Jevana Brändén - Thomase a Vlastimila Pešky. Tato inscenace patří do oblasti autorského divadla a představuje jeden z možných přístupů k interpretaci starších dramatických textů. Autor a režisér využívá původního příběhu k osobitému pohledu na konvenčně používané divadelní postupy. V inscenaci jsou pojednány s nadhledem a dostávají tak nový a zcela nečekaný obsah. Režijním principem je gag, vyhraněný, přesný a vždy dovedený do pointy. Radost ze hry, přesnost provedení gagů, tvořivost scénografie, vynalézavé použití hudby a především precizní herecká práce vyvolávají v hledišti osvobozující smích.

-kf-

B1.č.184/86